

מסורת הש"ס

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

2.

עין משפט
גר מצודה

[illegible]

תורה אור השלם

1. וישח את בן דבקר לפני
יהוה והקריבו בני ארץ
הכנענים את חם ודקו את
דקם על המזבח כניב אשר
היה אהל מזהב
ויקרא א. ה.
2. אלה שמות בני ארץ
הכנענים המושבים אשר אל
ימם לברק:
3. ואם האכל יאכל מבשר
3. ויהוה שלקחו ביום השלישי לא
יבנה המקדש חתו לא יושב
לו פעל יהיה ודגש האכלת
ממנו עתה חשא:
ויקרא ג. ח.

הגהות הב"ר

(א) במשנת ר' אלעזר בר-רש
אומר המהלך: (ב) רש"י ד"ה
וקבל וי' או זרק שלא לשמו
או לשמו כז"ל וסד"ה: (ג) ד"ה
אמה וי' אלף זריקה דס':
(ד) ד"ה לא עשה וי' סלקא
דעתך דהכי קאמר: (ה) ד"ה
לא קשיא וי' איכלת מזבח ואי
נמי אפילו וי' אדיתרבי
בהדיא לקמן: (ו) ד"ה הו'
דלמך וי' נמחש:

גליץ הש"ס

גם' יצאו שפירות שריית. לקמן
דף לט ע"א:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

המקרים אלו לא ידוע כיצד
נדרש שחלילה (תוס' הרי"ם):

שינויי נוסחאות

א] כשהי' נטף אי לא מרד
אש: כר: ב] ליל ששה י'
שמעון (ספר פריד) וזכר
כשהם שמשות (הגרייב) לל
מלאים שם בשם ה' יהוקב וז'
היה מלפניו וזכר כך מלאי
כל הקפרים: ג] גיא אלעד
(פריד) ופי' מלאים ופי' מלא
במחשבות ובמחשבות ופי' ופי'

[illegible]

בבהן כשר ובכ"י שרת. פירס
בקונטרס כלי שרת כנדי
כהונה וקשה לה נפקא לקמן כפרק
שני (דף י"א:) מהלל נגדיהם
עליהן אין כהונה עליהן והיו להו
ורס ואפילו בעבודה דלא מעכבא
כפרה ש"י לומר דלא חלו גורא שזה
דכחא הוה אמרין מה שהקפידה
מורה המחוקק בגדים היינו כיחא
דכתיבי נגדים אכל הכיחא דלא כתיבי
נגדים ולא וגבי מתינת אלא וקדור
איכרס לא הוה בעינא נגדים ^(א) מהכן
כיהונו אלא מדגלי דחמנא בני
קבלה גורא שזה יליפין בכל דוכחא
דכחכח הוי כיהונו:

דִּיקָא נמי דקתני שהובח נפשו.
במסקנא לא מיישנין להאי
דיקא בדקבלה נמי איכא פסול פיגול

פסלה אין ווהתניא יוהקריבו וז קבלת הדם אתה
אינו אלא זריקה כשהוא אומר וזרקו הרי זריקה
והקריבו וז קבלת הדם בני אהרן הכהנים ישתתא
אמר רבי עקיבא מנין לקבלה שלא תהא [אלא]
אמר כאן בני אהרן ונאמר להלן יאלה שמות בני
מה להלן בכהן כשר ובכלי שרת אף כאן בכהן
בני טרפון ואקפח את בניי אם לא שמעתי להבחין
ואין לי לפרש אמר רבי עקיבא אני אפרש קבלה
במעשה זריקה עשה בה מחשבה כמעשה קבלו
מן בחוץ ענוש כרת קבלוהו פסולין אין חייבין עליו
ליו אמר לו רבי טרפון העבודה את ה' הטיח ימיו
ן לי לפרש אתה דורש ומסכים לשמועה בלשון
כל הפורש ממך כפורש מחייו אמר רבא לא קשיא
במחשבת שלא לשמה דקא נמי דקתני שהחוב
ש"מ: ומחשבת פיגול לא פסלה בקבלה ווהתניא
מועלת אלא בזריקה בלבד מנין לרבות שחיטה
יאכל מבשר ה' וזה שלמיו (פיגול הוא) לא ירצה
כילה הכתוב מדבר יכול שאני מרבה אף שפיכת
ת"ל ב' כיום השלישי לא ירצה המקריב אותו
ותה ולמה יצתה להקיש אליה לומר לך מה זריקה
ומעכבת ומעכבת ה' כפרה אף כל עבודה ומעכבת
זריקים והקטרת אימורין שאין מעכבין את הכפרה

וְיָנִי נָמִי בִּצְהַן כֶּשֶׁר וּבְכָלִי שֶׁרֶת בְּצַנְדִּי כִסּוּנִי קֹאמֶר: אֲמַר רַבִּי
בַּל שָׁחַן וְהַכְהִינִי בִּיהוֹסֶם לֹא מִשְׁמַע לִי: מִה לָּכֵן בְּכַהֲנִים
מִדְּבַר דְּקָאֻמֶּר (בַּמִּדְרָגָה ג') אֲשֶׁר מִלָּא (חֹל) יִדֵּם וְהִינִי שָׁחַן רַבִּי בְּנִי
לִי קִדְשׁ אֲשֶׁר לֹא־לִי לְנִינִי אֲחֵרִיו מִתְּהַשֶּׁה בָּהֶם לְמַלְאֵא (א) בְּנִי
בְּשֶׁאֶר עֲבֻדוֹת: וְהִנֵּה יִלְגֵּשׁ אֶת־יִדֵּעַ יוֹדֵעַ לַפְרֶם מִן־הַפְּרֶם
(ד) הָאֵל דְּקֹאֻמֶּר אֵין מִתְּהַשֶּׁה פֻּסְלֵת בְּשִׁבְלֵהּ אִם חִשְׁבַּן בַּה חוֹן
בְּשִׁטְיֵה אֵל דְּקֹאֻמֶּר (ב) לְחִיבֹת וְחֹל פִּתַּח אֵין מוֹעֵד (וִירְקָה ח')
(ז) וְרִישׁ (ח) וְאֵלֶּר חִיבִי מִיחֻת כְּגוֹן שְׁחָיִי אֵין וְהוֹדוּנִי לָהֶם: מִן־
וִיחֻת (דף דה) וּבְפִקֵּן בְּחֶלֶד דְּרִישׁ (דף קיג): נָמִי מִן־אֵין בָּהֶם
וְרִישׁ: מִחֲלִיךְ וּמִסְרִים לָהֶם שִׁטְמַחֲרִי: מִתְּהַשֶּׁה פִּיגוּל: דְּחוֹן לֹמְנִי
פִּיגוּל: אֵלֶּה בּוֹרִיקָה: בְּחִתְּשׁ בְּשַׁעַת וִירְקָה עִימָא לֹא־כֹחַ מוֹחֲזֵה
וְיִלְפִינֵה מִינֵיהּ בְּפ"ב (לָקֵחַן כט): בְּחִתְּשׁ בְּשַׁעַת הַקִּרְבֵּה לֹא־כֹחַ מוֹחֲזֵה
(ס) אֵין הַקִּרְבֵּן לְמִי הֵיחָד אֵלֵּי־הַכּוֹז מִדְּבַר: אָף שְׁפִיטֵה
אֵין הַקִּרְבֵּר אִימּוּרִין לְמִי הֵיחָד: וְזוֹ אֵלֶּה יִרְשֵׁה אֵין וִירְקָה שְׂחִיָּה
(ז) שִׁרִּים אֵין מִעֲבֻכִּין דְּחֵתִיָּה בְּחִזְרוֹ מִקּוּמֹן (לָקֵחַן דף נג): יִכּוֹל
לְהוֹת בְּרִי: הַקִּרְבֵּת אִימּוּרִין אֵין מִעֲבֻכִּין כִּפְרֵה דְּחֵתִיָּה דְּהֵם הֵם גִּשְׁסֵה
לְכַחֲשֵׁב בְּשַׁעַת קִבְּלֵה עַל אֲחִינֵה כֶּשֶׁר אֵלֶּה דְּחֵתִיָּה בְּשַׁעַת שְׁחִיטֵה
מִתְּהַשֶּׁה אֵין שַׁטַּע עַל מִנֵּה לְחֹרֵק דֵּם לֹמְנִי פִּיגוּל דְּחֵתִיָּה אֲחִינֵה
אֵין בְּרִי: וְהֵיא דְּחֵתִיָּה מִנֵּין לְרִבּוֹת שְׁחִיטֵה וּקְבֵלֵה (א) מִתְּהַשֶּׁה בְּשַׁעַת
(ב) שְׁפִיטֵה לֹא פֻּסְלֵה כְּזֹ מִתְּהַשֶּׁה: דְּחֵתִיָּה לְעִיל יִכּוֹל שְׂחִיָּה מִרְבֵּה
לֹמְנִי: מִנֵּין לְרִבּוֹת שְׁפִיטֵה שְׁפִיטֵה (דף קיג): וְכֹל שָׁחַן חֲתֵלֵה וִירְקָה:
לֹא

כרת לא פריך. לפי שאינו שזה בשניהם דחוטא אינו עוש
ת על הכחול אלס שעל שגגת כרת הוא כז
ת על הכחול: אלס נמי לייס. לפסול כז כחלה לשמו מבני
ד כדמחר רבי אליעזר עביל (דף י: דקא"ל רבי יעקב מחרני
ליה ופרכין וליהדר דינא וליי
זא וסליקא להך מתקמא
הוא הדא למיפריך מה להלז השו
הבון שכן יש כהן דז כרת. ושמי
זן עזאי אלס מפירכא אחרתא
מקל ליה דלז יימי כניין אכ
עצור. מה להלז השו שבהן שיטו
פסח קיי ליה קרבן צבור
דמארן בסדר יומא כפ' הויאלז לו

ליקוטים

חור (כ) מפי ע"ב קונים דמקח (ח):
 הדר תלמידיו. ישיקו לו המזבח
 חור א"י שנתנו לכם להיות חרפין
 וירוש קלים ותחמרים תאליהן ככן
 יאלי: **מרבני** **וקבל** **והלך**
 דק (ו) או קתני קבל או הלך
 וירק (ז) או לשמו וקבל לשמו
 חישב בעבודה אחת לשמו ושלא
 יאמו: **אכל** **אפשר** **כלל** **היוור**
 קלן לא חשיבא למיספל: **המחלן**
 מחסום פוטל לירך **לחולין**. הולכה
 מהחנה סוואל דה אם חישב דה
 לא לשמה ובגמ' (נזו) מפרש למילת
 חור לירך ומאז חין לירך: **גמ'**
 וקריקרי: דכתיב עבדתי ושעתי את
 דבקר והקריבו בני אהרן או את
 דס וז קבלת הדס וללמד שרץ
 בקלו כללי: **אסא** **אומר** **כו** או
 ינו **אלא** (ז) ליריקס. דהא לשון
 קריקרי למנוח הוא דכתיבי לטון
 קריקרי אותה וגו' והאי נמי כהקריק
 מנוח משערי דהינו וירק **אכל**
 כלל לא שרץ (כלי ד) מחלל מועד
 ילין: **כשאו** **אומר** **כו** **זו קבלה**
 (ז) כדאשכחן קבלה בעולם סיני
 מות (ד) ויקח משה חזי דהס ויש
 נאמתי. ואש"י דהקריק לשון הולכה
 כן דאמרתן לעיל (דף ד) והקריב
 יסון את הכל זו הולכה ואכריס
 כשם (ז) הכא כיוון דזמנין הולכה (ז)
 מהיה כלל כמו (ז) פסחין בגד המנוח
 א כחל לא קרא וקאלקלה הוא
 למחמיה (ז) ויכאל דלעלמיה
 הולכה נפקא לן דהוא עבודה
 דאשכא רחמנא לקבלה גשון
 עובדי: **בכחן** **כפר**. לאשקין חוללי
 לעלי מומין: **ובכלי** **שרת**. שיהו
 לעגסיה בגדי כהונה דההני (ז)

שמע (הההים) ביהוה [תקן ית] והיינו נגד כהנה וכל הנה
קובץ. ר' עקיבא לא שמע ליה מהבא דליחא למחר בני אה
אריין. הכחז ביהוה דהא אלעזר איתמר כתיב: וכלי וכלי וכלי
דחזי וקבץ (ה) ותלח את אדו ללבוש את הנבדים וכלי נמי
ידס (שמות טז): לסכין הפרס כו'. ואתה עשה את הקב
ממתי ביהוה: לא עשה לא פסלה בקבלה: ביהוה אינו חייב
דמקח ונקא מדס יתש: ו[ס] לקמן פירק השמות (ק): קבול ר'
יבין עלי. מיחא דבעי[ס] עובד תמה שאין אחריה עובד כס
ס[ס] וזות ולא תסוס עומחא ולא משוס מחוסר נבדים כו': תס
פסלה בקבלה: דיקא נמי. [דנתנ] דמתניין לא איירי בנתש
סוס השליש דכחזי בקא דמחשמי פינוג המקריב אוחו לא יתש
סוס השליש הכחז וקבץ [והקבץ] היינו וירק: בדברים
י[ס]. אס שפן שירי הדס ירדס על מנת לאכלי כס חוץ לומי
רעה: ככלל הירס. ככלל הדבדס המביאין לקי אכילה: שאין
נתש תלמוד הירס וזת לא הדס שפן [דנקי] הכחז עשאי
שפן [ס] [ס] לא קשיא. הך דקמינו לעיז מתנש[ס] קבלה לא פסלה
ל מנת לקבל דס למחר דאילו וירקא כהאי גוונא עשה כה מחש
בוח (ס) וזת נמי) דלחמיני כדילא אפי' שפית שיריס לקמן: ס'
בלה על מנת לשפון שיריס אלא אחת מתאר האכילות קאמר: ס'
שפית שיריס: שירס לא כדאילי כס. כשחשיב לאכלי כס כס

היו לא אכילת אדם ולא אכילת מוכת וברייתא דעקט ולא מתפגלת ברי נסבה דליכא מאן דפליג עליה
ממא בעלמא כשם שאינה מתפגלת כך אינה מפגלת ומלמ פיו המפגית ה"ל:

[illegible]

ליקוטים

[illegible]

במקום סיטול האלו, וע"י לשון הספור ונבדקה, וכת"כ לימא מינה עבודה, ה' (ה) לכבש אס"ה כיון כ"ל דאס"ה: י"ע מלא זכא והגרי"ב, ככתב"י ודא

[illegible]